

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121346419
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121346419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne O. proti žalovanému P., o zaplatenie 3.526,54 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21. apríla 2022, č.k. 6Csp/99/2021-116, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému proti žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.942,34 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.942,34 eur od 27.04.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom III. žalobkyni priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 47,64 %, ktorú náhradu bude žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá súdny úradník. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovanému domáhala zaplatenia istiny vo výške 3.526,54 eur, úroku vo výške 454,58 eur, úroku z omeškania vo výške 4,87 eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.526,54 eur od 27.04.2021 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v predmetnej právnej veci dňa 23.11.2018 uzavreli žalobkyňa ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom prostredníctvom internetbankingu (na diaľku) Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou vznikol medzi stranami konania právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluvou sa žalobkyňa v rámci predmetu svojej činnosti zaviazala poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa tieto zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Mal za to, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, z čoho vyplýva, že osobitné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. musia byť uvedené v spotrebiteľskej zmluve písomne, v opačnom prípade danú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd prvej inštancie dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. dobu trvania zmluvy. Pod pojmom doba trvania zmluvy je potrebné rozumieť časový úsek ohraničený začiatkom a koncom trvania zmluvy (rozsudok KS Prešov zo dňa 28.09.2020 sp.zn. 8Co/137/2019). V zmluve je uvedený

dátum prvej anuitnej splátky 20.12.2018 a počet mesačných splátok 48. Nie je však prípustné, aby si spotrebiteľ musel údaj o dobe trvania zmluvy sám odvodzovať od iných zmluvných údajov. Takyto postup by neslúžil ochrane spotrebiteľa, pre ktorú zákon náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovil. Ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej čiastke zmysle § 9 ods. 1 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z predmetnej zmluvy vyplýva údaj o tom, že žalovanému vznikla povinnosť uhradiť 48 splátok po 124,41 eur, teda spolu 5.971,68 eur, ďalej povinnosť uhradiť 48 splátok poisťného po 3,05 eur, teda spolu 146,40 eur, a zároveň poplatok za poskytnutie úveru 250,00 eur, t.j. spolu 6.368,08 eur, ktorý (údaj) je v rozpore s údajom o celkovej výške nákladov spotrebiteľa uvedený v zmluve 6.221,68 eur. Konštatoval, že predmetná úverová zmluva teda neobsahuje základnú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. tento číselný údaj uvedený v úverovej zmluve nie je správny, pričom z hľadiska dodržania základných náležitostí o spotrebiteľskom úvere stanovených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené preto vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver nesplácal riadne a včas, žalobkyňa listom zo dňa 19.02.2021 vyzvala žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach s tým, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, bude žalobkyňa oprávnená úver zosplatiť. Žalovaný aj napriek výzve na zaplatenie dlžnej sumy, pohľadávku neuhradil, a preto žalobkyňa listom zo dňa 26.04.2021 žalovanému oznámila vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. K zosplateniu došlo zákonným spôsobom, resp. k zosplateniu došlo po tom, ako bol žalovaný v omeškaní viac než 3 mesiace a žalobkyňa pred zosplatením úveru vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Nakoľko súd prvej inštancie vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov mal za to, že žalobkyňa má nárok iba na zaplatenie istiny poskytnutého úveru vo výške 5.000,00 eur. Vychádzajúc z toho, že žalovaný celkovo zaplatil žalobkyni sumu 2.057,66 eur a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, všetky uvedené platby je potrebné považovať za platby na istinu. Zaviazal teda žalovaného k zaplateniu čiastky 2.942,34 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel sumy poskytnutého úveru 5.000,00 eur a vykonaných úhrad žalovaného v sume 2.057,66 eur. Vo zvyšku žalobu zamietol. Nakoľko žalovaný nesplácal úver riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobkyni vznikol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. aj nárok na úroky z omeškania, a preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.942,34 eur (neuhradená istina) od 27.04.2021 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie ďalej odôvodnil ust. § 497 Obch. zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565 Obč. zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, 2 písm. d/, h/, § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP s prihliadnutím na pomer úspechu/neúspechu žalobkyne 73,82 % k 26,18 %, teda žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu, t. j. v rozsahu 47,64 %.

2. Proti tomuto rozsudku - vo výroku II., ktorým bola žaloba v časti zamietnutá, vrátane súvisiaceho výroku III. o trovách konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a žalovaného zaviazal zaplatiť jej náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. Uplatnila dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ a f/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery). Namietala záver súdu prvej inštancie, že v zmluve absentujú resp. nie sú uvedené správne zákonom predpísané obligatórne náležitosti, konkrétne, že v nej absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť. Dávala do pozornosti, že v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva nemusí ako podstatnú náležitosť obsahovať aj údaj o konečnej splatnosti. Z uvedeného znenia zákona nie je možné vyvodiť jednoznačný záver, že doba trvania zmluvy musí byť definovaná konkrétnym spôsobom (t.j. napríklad konkrétnym dátumom). Mala za to, že dobu trvania zmluvy je možné celkom jednoznačne vyvodiť z bodu 1.2. zmluvy Základné podmienky, kde je uvedený termín splatnosti 1. Anuitnej splátky (20.12.2018), údaj o počte anuitných splátok (48) a údaj o tom, že periodicita anuitných splátok je mesačná, a teda vzhľadom na uvedené parametre je kombinácia týchto údajov dostatočným určením doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podstatou zákonnej požiadavky na uvedenie tohto údajja je predovšetkým to, aby si spotrebiteľ bol vedomý toho, dokedy bude musieť spotrebiteľský úver splácať. Mala za to, že zmluva obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z.z., a to dobu trvania zmluvy. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením súdu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávny údaj, a to výšku

celkovej čiastky, ktorú musí klient uhradiť. Mala za to, že výška celkovej čiastky je uvedená správne a dospela k nej nasledujúcim výpočtom: počet splátok t. j. 48 krát výška splátky t.j. 124,41 eur + poplatok za poskytnutie úveru 250 eur a teda výška celkovej čiastky predstavuje 6221,68 eur. Uviedla, že súd vo svojom odôvodnení zarátaval do celkovej čiastky aj poistné, s čím žalobkyňa nesúhlasila vzhľadom na: V zmysle ust. § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z.: „Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, Poistné nebolo uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa a teda ani v celkovej čiastke, ktorú je klient povinný zaplatiť, pretože uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a ani nemalo vplyv na žiadnu podmienku úverovej zmluvy. Poistenie je dobrovoľné a je len na žiadateľovi, či k nemu pristúpi. V rámci predzmluvných rokovaní mal klient možnosť zvoliť si uzatvorenie úverovej zmluvy bez poistenia, s poistením Súboru A alebo poistenie Súboru B. Z viacerých ustanovení zmluvnej dokumentácie vyplýva záver, že úverovú zmluvu bolo možné bez akýchkoľvek dôsledkov na jej podmienky (najmä bez negatívnych dôsledkov pre spotrebiteľa) uzatvoriť aj bez uzatvorenia poistenia a uzatvorené poistenie bolo možné tiež kedykoľvek zo strany žalovaného zrušiť. Vzhľadom na uvedené má žalobkyňa za to, že zmluva obsahuje správnu výšku celkovej čiastky, ktorú je klient povinný zaplatiť, a teda splňa náležitosť v zmysle § 9 ods. 1 písm. h/ zákona 129/2010 Z.z. a úver nemožno pokladať za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona, a preto úver nemôže byť bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa mala zároveň za to, že pri výpočte náhrady trov konania súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu s tým, že ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada. V uvedenej súvislosti poukazoval na rozhodnutia iných súdov.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaný nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolateľkou spochybnený vo výroku I., ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.942,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.942,34 eur od 27.04.2021 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku, v tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

6. V posudzovanej veci súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím žalobe v rozsahu výroku I. vyhovel, výrokom II. posúdiac úver ako bezúročný a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere uvedených v ust. § 9 ods. 1 písm. d/ a h/ zák. č. 129/2010 Z.z. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. o trovách konania medzi stranami sporu rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu jej čistého úspechu vo veci, a to 47,64 %.

7. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazu zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné:

8. Vychádzajúc z odvolania žalobkyne, táto namietala nesprávne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, čím uplatnila vo svojom odvolaní odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

9. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

10. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

11. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobkyne vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver predovšetkým o spotrebiteľskom charaktere zmluvného vzťahu, v ktorom má pôvod uplatnený nárok, na ktorý dopadajú normy spotrebiteľského práva a obligátorne skúmajúc povinné náležitosti zmluvy o úvere vo svetle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a dospel k správemu záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z.) pre absenciu predovšetkým obligatórnej náležitosti zmluvy, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď už len pre absenciu tejto jednej obligatórnej náležitosti je záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru správny a nebolo preto potrebné zaoberať sa ďalšími obligátornými náležitosťami zmluvy. Rovnako správne je jeho rozhodnutie v časti trov konania.

12. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné:

13. Žalobkyňa namieta nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o absencii obligatórnych náležitostí v zmluve, daných v ust. § 9 ods. 2 písm. h/ zák. č. 129/2010 Z.z., dôvodiac, že nebolo jeho povinnosťou do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, zahrnúť poplatok za poistenie, keďže dojednanie poistenia nebolo podmienkou poskytnutia úveru (§ 2 písm. g/ zák. o spotrebiteľských úveroch).

14. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy je zrejmé, že predmetná zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Čiastka v zmluve uvedená 6.221,68 eur je totiž iba násobkom počtu splátok 48 s výškou splátky 124,41 eur a poplatku za poskytnutie úveru 250 eur, v ktorej nie je zahrnutá splátka poistného. Mesačná splátka poistného totiž predstavovala sumu 3,05 eur (x 48 = 146,40 eur), čo spolu predstavuje celkovú čiastku, ktorú mal klient zaplatiť 6.368,08 eur a nie uvedenú celkovú čiastku 6.221,68 eur.

15. Nedôvodne žalobkyňa namieta, že poistné do celkovej čiastky zahrnuté byť nemuselo, tvrdiac, že bolo dobrovoľné. Faktom je, vychádzajúc z platnej právnej úpravy, že údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí v sebe zahŕňať aj poplatky za doplnkové či vedľajšie služby spojené so spotrebiteľským úverom, pričom tomu tak nemusí byť iba v prípade, ak ide o doplnkové či vedľajšie služby, ktorými nie je podmienené získanie spotrebiteľského úveru, alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. O tento prípad v okolnostiach posudzovanej veci však zjavne nešlo. Z dokazovania totiž nevyplývalo, že poistenie schopnosti splácať úver v prípade žalovaného by bolo dobrovoľnou doplnkovou službou, ktorú by si tento zvolil dobrovoľne, ale službou, ktorá bola podmienkou získania úveru žalovaným, z ktorého dôvodu nemožno pochybovať, že povinnosťou veriteľa bolo, aby aj náklady na úhradu poistného zahrnul do údajov o celkovej sume, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť v súvislosti s poskytnutým úverom. V danom prípade je zjavné, že text o poistení je zakomponovaný do

predformulovaného textu samotnej zmluvy, a teda niet dôvodu mať vážnejšie pochybnosti o tom, že táto konkrétna zmluva uzatvorená so žalovaným by vôbec predpokladala odmietnutie poistenia ako takého. Je to práve dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný preto postupovať s odbornou starostlivosťou a nesie plnú zodpovednosť za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu, zvolená konštrukcia zmluvy vo vzťahu k podstatnému údaju, ktorý je obligatórnu náležitosťou zmluvy, namiesto jednoznačného a správneho údaju o tom, koľko v skutočnosti spotrebiteľ na úver zaplatí, nielen neindikuje v prospech odlišného záveru, ktorý vyvodil súd prvej inštancie vo vzťahu k tejto náležitosti, ale je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorou sa môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k takto poskytovanej službe. Vychádzajúc z tohto skutkového zistenia, podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa náležite a so všetkou starostlivosťou, ktorú je možné od nej ako poskytovateľa úverového produktu spravodlivo očakávať, neposkytla spotrebiteľovi podstatné informácie obsiahnuté v zmluve tak, aby boli pre neho pravdivé a zrozumiteľné, v dôsledku čoho jej sankcionovanie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je v posudzovanej veci aj z tohto dôvodu namieste. Pokiaľ by úmyslom žalobkyne ako poskytovateľa daného úverového produktu bolo skutočne informovať spotrebiteľa o rozsahu jeho záväzku tak, aby mal možnosť zväziť vhodnosť takéhoto úverového produktu vrátane vnúteného poistenia a porovnať ho s inými úverovými produktmi dostupnými na trhu v danom čase, niet racionálneho, ani zákonného dôvodu pre to, aby do údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebola zakomponovaná aj čiastka rovnajúca sa poistnému. Významom ust. § 9 ods. 2 písm. h/ platného a účinného v rozhodnom čase bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal jednoznačnú vedomosť o tom, aká bude výška jeho finančného zaťaženia v súvislosti s poskytnutým úverom a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Účelu úpravy spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h/ ZoSÚ, ktorý jasne a pravdivo stanovuje, aká je celková čiastka, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť.

17. Na základe uvedeného preto správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje pre priemerného spotrebiteľa pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť tak, ako to vyžaduje citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, ktoré závery korešpondujú so závermi rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 Home Credit Slovakia proti Kláre Bíroovej).

18. Odvolacie námietky žalobkyne tak odvolací súd vyhodnotil ako v celom rozsahu nedôvodné.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne (za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia aj v časti o náhrade trov konania), preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil. Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

20. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalovanému vo vzťahu k žalobkyni napriek jeho plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže mu preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).